

ТАКОВСКИ ОСНОВАЦ

ОШ „Таковски устанак”, Таково
2013. година

Припрема „медењака“
поводом прославе
Дана заљубљених.
Таково, 2013.

Литерарне стране

На тавану моје баке

Кад год бих отишао код баке, посматрао бих таван и знатижељно се питао шта има на њему. Често сам питао баку шта тамо чува. Њен одговор био је увек исти, да на тавану нема ничег важног и да су тамо само неке старе ствари.

Пре неколико година одлучио сам да се попнем на таван и видим шта тамо има. Искористио сам прилику док бака није била код куће. Нашао сам мердевине и стигао до тавана. На први поглед ми се учинило да је то стварно мрачна, прашњава просторија за остављање неважних ствари. Разгледајући тај крш којекаквих старудија, пажњу ми је привукла једна кутија. Отворио сам је и изненадио се. У њој су биле играчке мога оца. Претурао сам по њима тражећи нешто занимљиво. Нашао сам метални аутомобил необичног облика и крпену лопту. Те две играчке су ми се свиделе и понео сам их са собом.

Сада их чувам у својој соби јер је аутомобил играчка из детињства мога оца, а крпена лопта је била играчка моје баке. Веома су ми драге ове старудије и дуго ћу их чувати.

Лука Вујичић, III, Таково

Милица Радовановић, VI, Таково

Чувајмо природу!

Очувати природу – није увек лако,
Кад отпатке по улици баца скоро свако.
Да би река градом текла увек бистра,
Морамо се трудити да остане чиста.

Да сачувамо ливаде, пропланке и поља,
Жеља је мојих другара и моја.

Водићемо бригу о свакој биљци,
Приближићемо се свакој повређеној животињици.
Скупићемо све кесе, папире и флаше
Да нам се птице више не плаше.

Очистићемо у свом месту све потоке
Да нам се жабе и роде врате.
Очуваћемо природу нашу лепу
И бити поносни на своју чисту планету.

Јасмина Топаловић, VIII, Г. Бањани

Омиљени кутак породичног дома

Свако има неки свој кутак у којем се најлепше осећа и где му је најпријатније. Мој омиљени кутак јесте моја соба.

Кад уђете у моју породичну кућу, прођете кроз дуг ходник и попнете се уз степенице, стићи ћете на спрат. Горе, поред соба мојих укућана и купатила, налази се моја соба – мој најдражи кутак. У ствари, соба није само моја – делим је са братом. Она је мала, али има сасвим довољно простора за све ствари које су нам потребне.

Соба је светла, по цео дан је обасјана сунчевим зрацима. Ведро је због веселе боје којом је окречена. Поред самог улаза, са леве стране, налази се пећ која нас греје у хладним зимским данима. Наспрам ње стоји угаони регал. Ту су и кревети, као и заједнички радни сто. Њен посебан украс је велики плишани меда, успомена на најраније детињство.

Моја соба ми је најдражи део породичног дома. У њој учим, одмарам се уз музику, спавам, читам или радим на рачунару. Волим када је уредна и лепо поспремљена. Она скрива све моје тајне: поруке написане драгој симпатији, проливане сузе у тренуцима туге, као и звонки смех мојих другарица. Посебно волим свој мали ритуал: када дођем из школе, легнем на свој кревет, затворим очи, опустим се и сабирам утиске. То ми даје енергију за испуњавање свакодневних школских и кућних обавеза.

Ирена Деспотовић, VII, Г. Бањани

РУЖА

У углу старе баште,
Једна ружа у хладу расте.
Сама је и остављена,
Од стране свих заборављена.
Црвене је боје,
Око ње се ни лептири више не роје.
Још увек се држи,
Али нема са ким да се дружи.
Све је то део времена –
И онај трен када је остављена.
Свој сјај и љубав свима је пружала,
Неуморно своју песму певала.
Посадили су је ту одавно,
У време не тако славно,
У оно невреме када су вођени ратови,
У доба када су рушени градови.
Још ту стоји...
За њену судбину нико се не боји.
Њен живот пун је тужних ствари,
Њене снове нико не може да поправи.
Она живи и даље
И свој мирис и лепоту предаје тами.
Остаће још дуго ту,
Живећи у својој осами.

Милица Жижовић, VIII, Г. Бањани

Ана николић, VI, Таково

На тавану моје баке

Једнога дана замолио сам баку да ме поведе на таван да разгледам старе ствари. Знао сам да тамо има разних дрангулија.

Бака ми је помогла да се попнем на таван. Било је пуно паучине и прашине. Из мрака је вирила стара лопта којом се играла моја бака. Нашао сам и бакин прибор за школу. У једном углу угледао сам чудан уређај. Упитао сам баку шта је то и чему служи. Рекла ми је да је то стари грамофон и пустила је неку плочу. Док је музика тихо свирала, проналазили смо различите књиге, играчке, инструменте, па чак и правог миша.

На сваком тавану има занимљивих ствари помоћу којих упознајемо прошлост и откривамо како се некад живело.

Ђорђе Адамовић, III, Таково

То је моја земља

Место где сам рођена, где су мој дом и моје огњиште – то је моја отаџбина. У њој се осећам слободно, заштићено и сигурно.

Шуме, ливаде, пропланци и пашњаци – то је моја отаџбина. Њена јутра су испуњена веселим цвркутом птица, уз који је буђење најлепше и орасположи човека.

Предивни предели поља и њива као ћилими су разастрти један до другог. Ткале су их вредне руке наших ратара.

Миришљавим разнобојним цветићима не могу одолети бројни лептирићи. Они само слећу са једног на други не би ли пронашли онај одговарајући. Нигде нема тако опојних мириса!

Поточићи и реке никада не престају да жуборе, производећи дивне, префињене мелодије. Тај весели оркестар свира под диригентском палицом професора Поветарчевића. Велики обожаваатељи ове музике су мештани, људи доброг укуса и расположења. Њима су карте за концерт увек обезбеђене и то у првим редовима. Последњи су резервисани за шумске становнике.

Мала, али весела, увек добар домаћин – то је моја земља. Срце јој је топло и меко, обасјано љубављу. Њена крила покреће доброта и позитивна енергија.

Данијела Весковић, VI, Г. Бањани

Легенда из мог краја

Према причи старих, Свети Сава је пролазио кроз мој крај. После напорног пута, сео је поред реке Дичине да се одмори. Ту га је и мрак затекао, те је одлучио да преспава. Легао је на обличњи камен и тако дочекао зору. Када је свануло, наставио је пут.

На камену на коме је преноћио остали су отисци његовог тела. Касније је на том месту потекао извор лековите воде, познат као „Савин извор“. Верује се да је Сава благословио то место и зато је вода лековита.

Вода са извора се оставља у кући као чувар здравља целе породице.

Јасмина Топаловић, VIII, Г. Бањани

Теодора Миловац, VI, Таково

Један стари занат

Још у стара времена постојали су занати као што су ћилимарство, грнчарство, бачварство... Многи су изумрли и данас се ретко може видети неко ко се њима бави.

Један стари занат упознала сам и заволела захваљујући својој баки. То је ткање. Оно је настало у далекој прошлости. Да би се пређа припремила за ткање, користили су се преслица и вретено. Чешљањем на гребенима, влакно и вуна су се претварали у нити. Након предења, вуна се умотавала у кануре и тако се исправљала и припремала за даљу обраду. Нит се, зависно од потребе, препредала, односно удвостручавала. Овако припремљено предиво се бојило. За бојење су најчешће коришћени делови биљака: корен, лист, стабло, плод. У те растворе додавале су се киселине, базе, метали природног порекла. Тако се обезбеђивала постојаност боја. За украшавање приликом ткања користила се дашчица. Шаре су се цртале тако што се кроз одигнуте нити провлачила дашчица која се при ређању шаре вертикално подизала, а затим се провлачило предиво жељене боје. Тако су се ткали ћилими, сецаде, прекривачи и стазе.

Моја бака има неколико ствари које са поносом чува и радо показује као успомене из своје младости и девојаштва. Волела бих да и ја направим неколико таквих рукотворина. Посебно ми је драго, а мојој баки нарочито, када чујем да се многе младе жене враћају овом старом занату.

Ирена Деспотовић, VII, Г. Бањани

Теодора Милован, VI, Таково

Непобедиво срце

Ово значи збогом, зар не?
Тужне су ноћас твоје очи.
Веруј ми, чуваћу успомене,
Надам се и ти ћеш моћи.

Из твојих плавих звезда,
Ноћас, по први пут теку сузе,
Као неке небеске реке,
А око твога брода ватрене медузе,
Праве снажне таласе неке.

Ноћас се купам у плавим морима
Загонетних и бескрајних очију.
Дружим се са сиренама,
Док чекам плаву кочију.

Знам да ћеш ускоро отићи,
А све теже растанак ми пада.
Брзо ће те таласи дићи,
А мене ће чувати мала нада.

У срцу ми плава звезда,
Не знам да ли ме волиш.
Имаш ли још нека гнезда,
Или само за мене постојиш?

Уништићу морске медузе
Љубављу срца мога.
Пустићу снажне, топле сузе,
Док не дођем до срца твога.

Јасмина Јеличић, VIII, Таково

На раскрсници живота

Брод је брзо препловио свих разреда осам
И нечујно ушао у луку.
Више не знам где сам ни ко сам,
А неке тешке мисли стално ме туку.

Последње сидро се спушта у воду
И полако тоне у морске дубине,
А ја сам већ сишла са брода и већ сам у ходу,
Док поглед ми озбиљно упрт у даљине.

Завршено је ово путовање,
Сад ме окупира туга,
А некад је славље,
Морам се опростити од најбољег друга.

Стојим на раскрсници живота,
Око мене доста путева,
На пут се спрема мноштво регрута,
А за пловидбу безброј бродова.
Остаје само питање у који се укрцати...

Јасмина Јеличић, VIII, Таково

Свети Сава

Живи ми и здрави били!
Да ли знате, људи мили?
Свети Сава и сад живи,
сваки му се човек диви.

Он нас увек прати, гледа,
да будемо тужни не да.
Он се за нас увек моли,
све нас много, много воли.

Све нас храбри, све нас чува
кад најјачи ветар дува.

Кад вас туга обузме
и кад влада вама,
срце ће вам просветлити
и нестаће тама.

Зато Саву волимо
и њему се молимо.

Милица Радовановић, VII, Таково

Ивана и Тамара, IV, Шарани

Стефан и Дарко, IV, Шарани

Дечјим очима гледам Савину земљу

Свети Сава као млад је отишао у манастир,
У њему је пронашао свој мир.
Знао је да тај пут мора изабрати,
Да душу Богу мора дати.
Свети Сава је био српска глава,
Немањић тај био је наша историја права.
Свети Сава је отварао школе,
Деца треба њему да се моле.
Свети Сава се много намучио,
Неписмен српски народ читати је научио.
Свети Сава је школска слава,
Он је просветитељска глава.
Племић обичан он није био,
Зато нека буде вековима мио.
Док дечјим очима Савину земљу гледам,
Забораву име овог свеца не дам.
Нека Савин дух у овој земљи живи,
Овај народ Савин једино ће тако да преживи.

Јелена Живановић, VIII, Г. Бањани

Чedomир Марковић, VII, Бољковци

Александар Вербић, V, Бољковци

Вељко Стевановић, VI, Бољковци

ФОТО ГАЛЕРИЈА

Прослава **8. марта** у Бољковцима

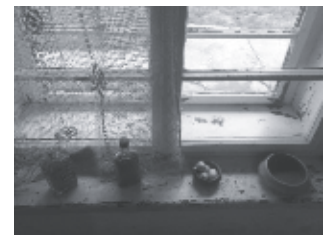
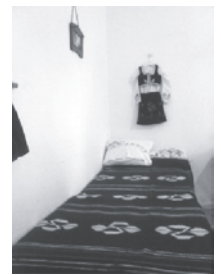
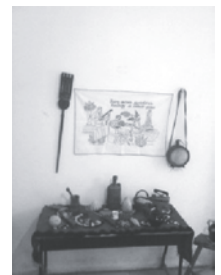
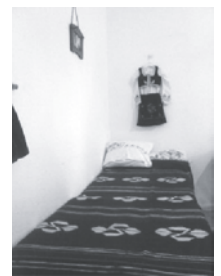
Обележавање **Дечје недеље** у Бољковцима

Обележавање **Савиндана** у Бољковцима

Изложба у Полому – **Овако је живела моја бака**
У оквиру пројекта **“Отворене сеоске школе”**

УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА

Јелена Јовичић, VIII, Г. Бањани

Давид Дринчић, I, Г. Бањани

Јасмина Ђорђевић, VIII, Таково

Кристина Тодосијвић, VI, Г. Бањани

Филип Поповић, VI, Г. Бањани

Ирена Деспотовић, VII, Г. Бањани

Андријана Гачић, VII, Г. Бањани

Јасмина Стојић, VIII, Г. Бањани

Данијела Весковић, VI, Г. Бањани

Наташа Јовановић, VIII, Таково

Данијела Весковић, VI, Таково

Јасмина Јеличић, VIII, Таково

Наташа Јовановић, VIII, Таково

Сара Ивановић, II, Таково

Александра Вербић, VI, Бољковци

Александра Вербић, VI, Бољковци

Кристина Тодосијевић, VI, Г. Бањани

Јасмина Топаловић, VIII, Г. Бањани

Јелена Јовичић, VIII, Г. Бањани

Андријана Гачић, VII, Г. Бањани

Филип Поповић, VI, Г. Бањани

Михаило Јашаревић, II, Таково

Филип Поповић, VI, Г. Бањани

Групни рад, VI, Бољковци

Јасмина Стојић, VIII, Г. Бањани

Нена Весковић, VIII, Г. Бањани

Ацо, Нешо и Стефо, V, Бољковци

Андријана Гачић, VII, Г. Бањани

Марко Ерић, VIII, Г. Бањани

Теодора Ковачевић, VII, Таково

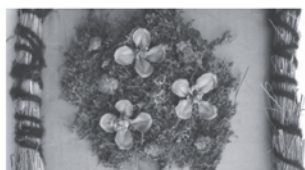

Јелена Јовичић и Весна Весковић, VIII, Г. Бањани

Јована Урошевић, II, Шарани

Новогодишња Маштаоница 2013.

Маштаоница поводом 8. марта, 2013.

Очистимо општину – Бољковци

Светосавска приредба

Чланови хорске и драмско-реци- таторске секције ОШ „Таковски уста- нак“ у Бољковцима уз помоћ својих наставника, припремили су приредбу поводом прославе школске славе. Светосавска приредба одржана је 25. јануара 2013. године у част Светог Саве, првог српског просветитеља.

Ученици млађих разреда публици су се представили рецитацијама, док су они старији спремили драматизацију народне приповетке о Светом Сави.

Приредби су присуствовали родите- љи, наставници и ученици. Родитељи су препознали труд и залагање свих наших ученика и наградили су уче- нике аплаузом и позитивним коме- нтарима. Ипак, треба истаћи да су право изненађење приредили ученици петог разреда. Иако им је ово било прво појављивање на сцени, показали су да озбиљно схватају поверени им задатак и потрудили се да измаме осмехе на лицима присутних.

Милан Недељковић, VI, Бољковци

Нове наде за неке будуће победе

Данас је важан дан за женску кошаркашку екипу Основне школе „Таковски устанак“ у Такову. Наиме, данас, 21. новембра, у 12 часова, у ОШ „Десанка Максимовић“ у Горњем Ми- лановцу одржава се општинско та- кмичење у кошарци.

Узбуђење је велико јер не знамо шта нас чека. Надамо се победи, а најбољи ће се пласирати у финале у Чачку где их чека велики пехар. Екипе се смењују у великој борби. Дошао је ред на нас. Жреб је одлучио – играмо против Рудника. После неизвесне игре, побе- да и пласман у полуфинале. Пресрећне смо.

Од финала у Чачку дели нас још једна победа. Нервоза расте јер нам је противник Четврта основна. Имају до- бар тим и сваке године освајају ту- рнир. Ни ми не губимо наду. Прику- пљамо сву снагу и излазимо на терен. Са трибина нас са узбуђењем гледају наши навијачи. Губимо са 4 : 6, али се и даље не предајемо. Удружују се слога и жеља за победом, успевамо да направимо преокрет и поведемо са 9 : 6. Са трибина се чују овације што нам даје крила и води нас до победе. Неверица и неописива радост! Отва- рају се нове наде за неке нове победе!

Јасмина Ђорђевић, VIII, Таково

Дан жена у Шаранима

Поводом Дана жена ученици млађих разреда издвојеног одељења у Ша- ранима припремили су свечани про- грам за своје маме и баке. Најдражој публици пренели су своја умећа и поруке.

Након приредбе, својим мамама и бакама уручили су честитке и поклоне, урађене са много љубави и труда.

Разговор са Мошом Одаловићем

Почетком школске године, 21. октобра, нашу школу је посетио песник Мошо Одаловић. Дружећи се са нашим ученицима, одговорио је и на нека њихова питања. Шта је све наш познати песник рекао о томе како настаје песма, који су писци обележили његово детињство и колико му значи дечји народ, сазнаћете ако прочитате интервју који су урадиле ученице наше школе.

Најпре да Вас поздравимо и да Вам се захвалимо на томе што сте посетили нашу школу и приредили нам ово лепо дружење. Како сте дошли на идеју да пишете песме?

Моја мајка је родила десеторо, само ја пишем песме. Мени је дато од Бога – то је дар, па се онда то негује и дође до тог дана да будеш важан гост у вашој школи.

Како настаје песма?

Писци су измислили како песма настаје у светом заносу. Она однекуд стиже. Постоји тзв. надахнуће – ти си тада, у тим тренуцима стварања, искључио читав спољни свет, сам си са оловком. Могуће је да су многе песме настале давно, у детињству, у вашим годинама, и ја се присетим нечега и онда их само записујем, што је технички део посла.

Које су Ваше омиљене књиге из детињства?

Мало је књига било у моме детињству, ми готово нисмо ни имали тамо књига; прве књиге су били моји уџбеници. Писац мог детињства, рецимо, био је Бранко Ћопић, наравно и Десанка Максимовић, Мира Алечковић, тако тим редом, и српске јуначке песме које су знали моји сусељани, па нам их говорили.

Хумор је чест зачин Ваших песама. Колико Вас је датум рођења, 1. април, обележио у животу и стварању?

Ово је одлично питање. Ништа није случајно. Мислим да је школски програм помало гломазан и претежак. Ја сам ту на вашој страни и не би било добро да вам и ја сад, као песник, читам неке лекције. Нека песма буде ведрa. Ако сам ја случајно у неким патњама, у неким нерасположењима, то је приватна својина, то се закопча и

не износи пред дечји народ да им ја не отимам неке залихе радости.

У Ваших песмама често се помиње мајка. Претпостављам да Вам је инспирација била управо Ваша мајка. Можете ли нам нешто више рећи о њој?

Моја мајка, десетмајка, све је она сама о себи рекла, родивши нас десеторо. Ја сам рођен као осмо дете. У „Српском митолошком речнику“ пише „осмо дете адамско колено, доносилац кућног напретка“. Моја мајка је сама себи исписала своју животну биографију уз све оне послове и нас десеторо.

Иако већ дуже време живите у Смедереву, каква су Ваша сећања на Косово где сте рођени?

Болна сећања. Да, ја сам пола века живео на Косову и увек ћу да тврдим да тамо где си рођен, у свом крају, у свом завичају, само тамо умеш да одредиш стране света. Ја сам свугде дезоријентисан осим у свом селу. У свом селу сам имао за оријентире знане неке пределе, неке појаве, неке пејзаже и тачно сам знао где је исток, запад, север, југ. А сад, живећи у Смедереву, ја упоште не могу да одредим стране света. Душко Трифуновић је имао обичај да каже за избеглице: „Ми смо измаглице“, па је могуће да су у тим измаглицама погубљене и стране света. Мени завичај много значи.

Косово је колевка наше културе и државности, борбе око Косова су доминантна тема у нашој књижевности. Како гледате на актуелну политичку ситуацију на Косову?

Три најлепше ствари, то кажу историчари уметности, јесу са Косова: манастири, народна песма и народна ношња. Дакле, та лепота једнако припада мени колико и свима вама. Свима је непреболна. Што се тиче политичке ситуације, њоме се баве, ваљда, политичари, а ми то болно преживљавамо.

Добили сте доста признања за свој рад, као што су награда Невен, Забавникова награда, Златна чаша, носилац сте почасне награде Змајев штап. Која Вам је од њих најзначајнија?

Награде су важне као објава да постојиш. Обрадује те, дакле, јављено је народу да постојиш као песник и, обично кажу, обавезује те да радиш. А како иза сваке књиге сазревао као песник, немаш права да после толиких награда пишеш којештарије.

Са више награда си уваженији.

Уредник сте часописа „Светосавско звонце“ који је помоћно средство за наставу веронауке. Шта за Вас значи рад на овом часопису?

Ја сам из куће побожних родитеља, имао сам, од рођења, све Васкрсе, Божиће, Никољдане. У мојој кући је, на пример, патријарх Павле, као владика рашко-призренски, крстио прву унучад мојих родитеља, Владимира и Андрију. Увек сам на том светосавском путу, верујући у Бога. Можда је то најбоље објаснио велики Достојевски који каже: „Ако Бог не постоји, онда је све дозвољено.“ Достојевски не дозвољава да је све дозвољено. И ја, радећи за „Светосавско звонце“, мислим да није баш све дозвољено ако Бог постоји и ако смо верујући.

Пишете за децу и младе, дружите се са децом и младима, што потврђује и ово данашње дружење. Колико Вам млади и младост значе?

Ово је мој народ, овај дечји народ. Деца су једини материјал за обнову човечанства, за обнову Српства у овим крајевима. Једини је неспоразум у томе што сам ја лампино дете, имао сам десет година кад је стигла струја у моје село, а ви сте компјутерски нараштаји. Е сад, ја увек бринем могу ли да вам доскочим колико ви одскочите.

Поред писања бавите се и сликањем, вајарством, калиграфијом, фотографијом и другим видовима уметности. Шта Вас највише испуњава?

Испуњава ме што и вас – радост, лепа дешавања испуњавају душу, срце. То је само делић онога што ја радим. Радост је у томе што многим осиротелим песницима, пријатељима, могу да илуструјем књигу. Ако се они обрадују, ето и мени радости. Цртање, сликање смирује. Можеш то да радиш и уз музику, и уз причу.

Још једном да Вам се захвалимо на данашњем дружењу и времену које сте одвојили за овај разговор. Надамо се да сте и Ви уживали у дружењу са нама.

Милица Радовановић, Кристина Станојевић и Теодора Ковачевић, VII, Таково

НАШИ УСПЕСИ НА ТАКМИЧЕЊИМА

Општинско такмичење из српског језика:

Милица Радовановић (VII) – I место
Теодора Миловац (VI) – III место
Наставник: Милена Лисица

Општинско такмичење из математике:

Стефан Милетић (III) – I место
Наставник: Биљана Ђоковић

Општинско такмичење из биологије:

Теодора Миловац (VI) – II место
Анастасија Миловац (VI) – II место
Милица Радовановић (VII) – I место
Александар Поповић (VII) – III место
Јелена Живановић (VIII) – II место
Исидора Стојковић (VIII) – III место
Невена Јововић (VIII) – III место
Јасмина Топаловић (VIII) – III место
Наставник: Дарко Мијаиловић

Општинско такмичење из хемије:

Милица Радовановић (VII) – III место
Наставник: Славка Ђуровић

Општинско такмичење из историје:

Александар Поповић (VII) – III место
Јасмина Јеличић (VIII) – III место
Наставник: Васко Спасов

Општинско такмичење из географије:

Милица Радовановић (VII) – III место
Јелена Живановић (VIII) – III место
Наставник: Васко Спасов и Јелена Дупљанин

Општинско првенство из стрељаштва:

Екипа ОШ „Таковски устанак“, Таково – II место
Бојан Боровњак (V) – II место
Наставник: Оливера Пајовић

Општинско такмичење из енглеског језика:

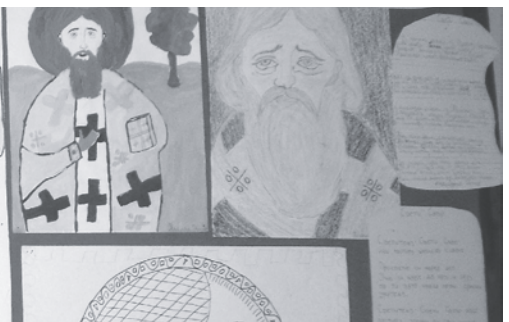
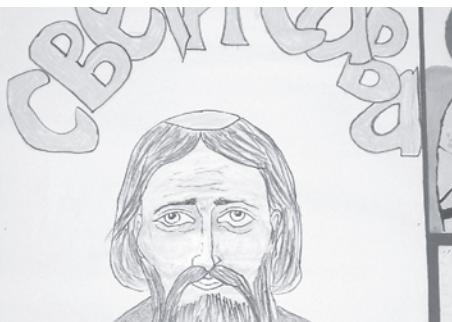
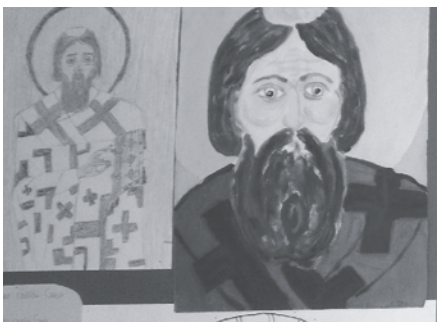
Андрија Николић (VIII) – III место
Наставник: Ивана Милинковић

Окружно такмичење из биологије

Милица Радовановић (VII) – II место
Теодора Миловац (VI) – II место
Анастасија Миловац (VI) – III место
Јелена Живановић (VIII) – III место

Наставник: Дарко Мијаиловић

Ликовна секција у Горњим Бањанима

Играмо се и учимо

1. Пронађи још пет узвика у смеровима → и ↓ :

Ш	е	п	и	х
к	в	р	ц	с
р	е	п	О	д
и	т	у	Х	у
п	о	т	О	м

2. Нађи скривене речи које означавају три граматичке категорије које имају именице, у смеровима → и ↓ :

к	а	р	г	о	п
б	р	о	ј	л	а
р	е	д	в	и	д
а	н	а	о	ц	е
с	т	а	њ	е	ж

Ж	е	ч	а	т	с
Е	ц	о	а	н	а
Џ	и	в	д	е	р
А	л	ј	о	р	б
П	о	т	р	а	к

2.

М	О	т	о	П
У	Х	У	т	И
Џ	О	п	е	Р
с	П	р	в	К
Х	И	П	е	Ш

1.

РЕШЕЊА

РЕШЕЊЕ ТЕСТА

1. 2) поворити много и ружно о другима
2. 2) спавати спокојно, мирне савести
3. 3) имати двојака мерила, бити пристрасан
4. 2) Погрешно мишљење које није засновано на чињеницама.
5. 1) лекару; 2) студенту књижевности; 3) историчару.

Тест

1. Шта значи „имати дугачак језик“?

- 1) оболети од ретке болести уста
- 2) говорити много и ружно о другима
- 3) навести некога да каже нешто што није желео.

2. „Спавати сном праведника“ значи:

- 1) спавати на равној површини
- 2) спавати спокојно, мирне савести
- 3) спавати у сопственом кревету радије него у затвору.

3. „Мерити различитим аршином“ значи:

- 1) да увек треба имати вагу како би се добро мерило
- 2) варати при мерењу
- 3) имати двојака мерила, бити пристрасан.

4. Шта је то предрасуда?

- 1) Пресуда која још није правоснажна.
- 2) Погрешно мишљење које није засновано на чињеницама.
- 3) Одлука која је донета ван суднице.

Заокружи тачне одговоре.

5. Кома би наведене тврдње биле врхунац незнања: историчару, професору географије, математичару, студенту књижевности или лекару?

1) Секундарна инфекција је брза и кратка инфекција.

2) Јасон је пошао у потрагу за златним руном са астронаутима.

3) Добровољно давање крви назива се још и данак у крви.

Импресум

Издавач: ОШ „Таковски устанак“, Таково

Главни и одговорни уредник: Бранка Жижовић, директор школе

Уредник: Слађана Трнавац, професор српског језика

Технички и ликовни уредник: Душан Јелесијевић, професор ликовне културе

Редакција листа: чланови литерарно-новинарске и ликовне секције, наставници и стручни сарадници

Штампа: „НАЈ“, Горњи Милановац

Тираж: 100 примерака

Насловна страна: Александра Вербић, VI, Бољковци

Лист излази годишње

Са радионица професионалне оријентације

Већ две године се у нашој школи успешно спроводи програм професионалне оријентације. Велико интересовање ученика VII и VIII разреда за похађање овог програма, указује на потребу активне процесне професионалне оријентације. То значи да се у данашње време промене у свету занимања намеће потреба да млади све више морају бити спремни и способни да самостално одлучују о будућем школовању и занимању. Програмом професионалне оријентације је нашим ученицима омогућено да путем радионице и реалних сусрета са светом рада оснаже способност одлучивања о својој будућности. Део активности ученика у реализацији професионалне оријентације погледајте на следећим фотографија.

Драгана Соковић, педагог

